

Derfor ser vi frem til udvalgsarbejdet – for nærmere at få belyst, hvad der ville være konsekvensen af at gennemføre det her forslag, men også for, hvis der er et konkret problem for nogle kommuner og for deres evne til at betjene borgerne på en optimal måde, at se på, om det så kan løses på en anden måde, altså hvis der viser sig at være store principielle problemer forbundet med dette forslag. Det kunne man umiddelbart godt forestille sig, for det er klart, at der altid er en risiko forbundet med, at kommunale selskaber for skatteborgernes penge kan komme ind, hvor private virksomheder egentlig burde have deres marked.

Men som sagt synes jeg, det er vigtigt, at vi får undersøgt, hvad der vil være konsekvenserne af den foreslåede ændring, og eventuelt også får lavet en indhegning af problemet for at se, om vi eventuelt ville kunne løse det på en anden måde.

Kl. 13:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Clausen.

Kl. 13:38

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

I virkeligheden er der jo to indgange til det her forslag. Den første indgang er en principiel indgang, nemlig at vi synes, at det er meget besynderligt, at man i Danmark, i dansk politik, i årevis har lagt meget vægt på at sikre private virksomheder adgang til at tjene penge på det, som traditionelt er offentligt service. Der laver man påbud i forhold til kommunerne, der taler man om udfordringsret m.v., altså hele tiden et forsøg på ligesom at sige, at i det, der er kommunalt, det, der er offentligt, er det vigtigt, at man giver plads for det private, der er det vigtigt, at vi giver mulighed for, at private virksomheder kan tjene penge.

Den anden modsatrettede tendens er en meget, meget nidkær indsats for at sikre sig, at det offentlige, kommunerne, ikke bevæger sig ud på det, man kalder de private virksomheders gebet. Det har vi vanskeligt ved at forstå på anden måde, end at det er et meget, meget solidt forankret ideologisk synspunkt hos det flertal, der i dag har magten i Folketinget, og som handler om at udvide det private og indskrænke det offentlige.

Det er sådan den første grund til, at jeg fremsatte det her forslag. Det er, fordi vi faktisk mener, at det i stor udstrækning burde være omvendt, og derfor fremsætter vi tit mange forslag

sådan af den lidt mere defensive karakter, der handler om, at ting ikke skal blive værre, end de er.

Men vi synes jo på den anden side, det er oplagt også at fremsætte nogle forslag på andre områder, hvor der er tale om situationer, hvor det er helt indlysende ud fra det motiv at få produceret nogle ting, som der er behov for, at kommunerne involverer sig, engagerer sig, både med kompetence, kvalitet og penge, fordi det måske faktisk er betingelsen for, at den produktion iværksættes, eller det i hvert fald giver mere kvalitet, mere merværdi, hvis der er det her offentlige kommunale engagement. Her synes vi at der skal åbnes meget mere for de muligheder. Det synes vi generelt, og det har vi også tidligere fremsat forslag om sådan i lidt mere generel sammenhæng.

For at det her nu ikke bare skulle blive sådan en ideologisk debat, har vi valgt at tage udgangspunkt i et område, hvor vi synes at det er ekstremt logisk, at kommunerne og det offentlige er meget mere engageret i en produktion – endnu mere end det måske er inden for andre områder. Det er så energiproduktionen, og det er også fremgået af debatten her i dag, at der sådan set er enighed om, at energiområdet er sådan et område, hvor det er uhyre logisk og fornuftigt, at man har et solidt offentligt engagement.

Når vi så også har valgt at tage det her område op, er det jo, fordi der selvfølgelig sker det, at nogle her i dag også taler om, hvad de langsigtede konsekvenser af det her kan blive. Og det er jo en spændende diskussion, for en af grundene til, at det her forslag bliver fremsat, er jo netop, at man har givet kommuner mulighed for måske at være lidt mere om sig her end på andre områder, fordi der er en tradition for i Danmark, at energiproduktionen i stort omfang er forbrugerejet eller ejet af fællesskabet. Det er så noget, man er på vej væk fra, og man er ved at erstatte det forbrugerejede og det kommunale ejerskab med ejerskab af store multinationale koncerner, men det findes trods alt stadig væk som sådan et grundlag.

Når man så gør det, viser det sig selvfølgelig, at der opstår nogle ting, der virker meningsløse. Det virker meningsløst, når man f.eks. er kommet langt i Samsø Vedvarende Energi med investeringer i havvindmøller osv., at man ikke har mulighed for at gå videre og investere i nye klimaløsninger, fordi man så alligevel rammes af grænsen. Det er klart, at hvis sådan noget virker